

1892-09-15

SENDER

Viggo Pedersen

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Mindt

Archive:
Mappe 27 nr. 5a-c

TRANSCRIPTION

Afventer transskription

Skjæppe!
Lørdag d. 15. 92

Mindst. 15 Sept 1892.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 27 Nr. 5A

Tak for Jægeren
Jede Lykke og Vellykke med
den af Jægerens
Kærlighed

Kære Joakim: Ja Du har længe
haft Brev på at hør fra mig, jeg skylder
Dig Tak for adskillige Brev, særlig
for det smukke gode Brev Du tilskrev mig
eller Moder Døt, som indholdt Ting
jeg var meget glad for.

Efter begyndt en St. af al den
Dørlighed vi har været plaget med
og som umuliggjorde al ind Tanke
an at se, selv om jeg ellers ikke
absolut drømt om det. Selv om
jeg temmelig ild modtager og kalder
bevidst og for Gidderhed er jeg ikke
si for Rigdom, som vil ikke plaget
mig så meget som Høst men Kommer
som Realiseringsanfald og er meget
irriterende især om Natte.

Så jeg ikke har været og den har
mødt dog mig af Borne under
Rigdomen, - thi lille Stefan kan intet

Modier till Vinteren. Men jag förstår mig
allt på att male og ved, ikke hvad de er
Vejr med mig selv. Jeg synes at den kød
fast og en smule bide angst for, at jeg aldrig
skal komme løs igen. Jeg gælder dog
maleri og med Lethed, jeg troede selv på
had jeg gjorde og syntes jeg havde et glæde
et smilende. Men vil intet forme sig for
mig; jeg mægter ingen ting, og jeg gør ikke
som langen. Jeg kan ikke engang lige
som maler - jeg mener træffe en Færre.
På et enkelt Likh. Skitne var, som jeg
en fornøjelse med, er det, hvad jeg gør maler
blev og smilende, og jeg har glemt
hvordan man kan sig ad med at føle
for et Billed ikke andet et vortend Udfør
hold og de vortend Lister.
Jeg har så gode Værelse - jeg er bekendt
Langel - som nogen, som jeg, og jeg
var så ^{Lyst} Kampende da forord kom, men
alle Begyndelsen er afsluttet og intet forklaring
blev forbydt. Men selvfølgelig vil jeg
så gerne have et stort Arbejde, jeg hell
kender samle mig om, alene lig
gyldigt hvad det var, - men træder
den et smilende Motiv jeg kan jo fat i,
læst jeg forbi med mig selv. - Derfor
er Billedet ikke en Flap Trist. Jeg har

Det er en smule
Modier till Vinteren, og jeg forstår mig
allt på at male og ved, ikke hvad de er
Vejr med mig selv, og jeg synes at den kød
fast og en smule bide angst for, at jeg aldrig
skal komme løs igen. Jeg gælder dog
maleri og med Lethed, jeg troede selv på
had jeg gjorde og syntes jeg havde et glæde
et smilende. Men vil intet forme sig for
mig; jeg mægter ingen ting, og jeg gør ikke
som langen. Jeg kan ikke engang lige
som maler - jeg mener træffe en Færre.
På et enkelt Likh. Skitne var, som jeg
en fornøjelse med, er det, hvad jeg gør maler
blev og smilende, og jeg har glemt
hvordan man kan sig ad med at føle
for et Billed ikke andet et vortend Udfør
hold og de vortend Lister.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 27 Nr. 5B

og på for. B. C. og der noget Skyld, at jeg
har malet minde i de. Thi det er rygs
mig Temperamentet og ikke egensk.

Jah. Knap rygs og forresten, men
han gør mig og på med Kræn Hals.

Han var her for noget. I. v. siden. Jeg er altid
glad når han kommer, men jeg bliver
at jeg angår mig lidt over ham. Han

er så overlegen og rigtig. Jeg erkender

såmænd mere end villy, at han har
stor Evne og mæke kan komme til

at udføre betydelige Værker og i Begavelse

er mig langt overlegen, men endr

er han dog i sin Ordre og i sin

ikke, de er Grund for ham til rigtig. Han

er næsten protegeret, så jeg er i under

tiden finder, at gamle Forhold mellem

Lær og Elev - som ikke er endt om,

Jeg tager gensidig Råd og Kritik af

enhver, selv i gamle Bekendte Rader

findes noget af den af, og Johannes

Kritik er ofte ikke dertil. Men

jeg holder ikke af at blive taget under

Armen af ham, men for hans egen

Skyld end for min, der jo kan smil

derad ganske lidt. Jeg skriver det

for atter at lægge sig på sinde alv

varom. Den Gæld kan Billed af Rite

Det for sig kan Cane, men det var langt af sig at skrive,
og ender medgang. Det er William med, og
det for sig kan Cane, men det var langt af sig at skrive,

og Haanis har valdt os og det klæder is ætles
 til det, og som han ikke kan mærke, da
 og Nils gør, gør han til Hovest.
 Jø hælde is indeslig af ham at det gør mig ondt
 is kun ved at beran ly dnyhed i Linn
 kan man dog male virkelig god Billeder.
 Sundhedstid - det gør vel af ham med Tiden.
 Det er rigtig forpriskelsen er kan kommer
 og vi is sund is dog is så ring og frisk og
 modig og is fuld af Arbejds lyst.
 Der Ruget til Thoralf og Karer. - Jø
 beder Jø Joakims hvor det kan forsvare M
 at minde Thoralf lidt op. ^{Det Møde}
 over for Johannes Krugh med hele mig selv
 have sejlene med hans Arbejds og von
 opvarm med at is Male din Tilfredshed, kin
 du vil gøre ham, beder Jø Jø over for Thoralf
 i egenem Fingre med Skavankerne
 og er der lidt, an end aldrig is lidt
 at rose, da beder Jø Jø gør det. Vil man
 med sin Kritik von en Callega til Gavn
 da må man ikke von for subjectiv is
 men lidt pædagogisk. Thoralf har ikke
 megen Evne til at sætte Fæl eller bryde
 gods Rødt. Det har derimod Johannes i høj
 grad. Men han trænger til et opmuntrende
 ord ligesom en Plante til Sol, han

x no skal man ikke skrive, men skrive, eller Jø is så vil man is skrive
 med det is kan selv skrive, skrive Jø is skrive

mangler så totalt Selvbillid og for mere
 kan tror at andre ringagtes hans Ting
 som han på Forhold selv er ved til at
 sætte så lavt som muligt, desto mere
 køblest synes Mænd og desto ringere
 bliver de også. Når han har Mod, under
 han friken, når han tror at spørre
 sine Kammeraters Ligepløjelighed eller
 Ringagt finde han sin egen Klein-
 modighed bekræftet og opgiven de
 hele. Tank blot her på for gammelt
 Venstabs Skyld. Men få eller ingen
 kan så bang for sig som for sig og
 Niels og ingen der med et lille ord
 iden grad kan opflamme ham eller
 nedslå ham - det er det især.
 Og nu har jeg skrevet så længe og
 ikke kan længere.
 Til v. Ph. Christ - Ph. Petersen, Thymann
 de van og fornuftige og de gode
 skrift. Jeg skal gerne gøre Ph. Petersen
 mans Bekendtskab; han ser også
 var det - Hvis nu Agnete hjerteligt
 og have den gode bød 7 og de små og

her for den indimellem de hilsener og den af i har det meget
 kære og - og den fine farve og de fine ordene. Både dig og

SKOVGAARD-MUSEET
 Mappe 27 Nr. 5C